

عنوان مقاله:

گذری مروری بر یادگیری خود تنظیمی و نقش آن در فرایند پیشرفت

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد اصغری کلیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه ایران

نیلا آخوندی - عضو هیئت علمی دانشکده علوم انسانی دانشگاه پیام نور ایران

خلاصه مقاله:

از دستاوردهای مهم تحقیقات و پژوهش های انجام گرفته درخصوص یادگیری میتوان به مبحث یادگیریخودتنظیمی اشاره کرد؛ خود تنظیمی در یادگیری از مقوله هایی است که به نقش فرد در فرایند یادگیریتوجه دارد این سازه ابتدا در سال 1976 میلادی توسط بندورا مطرح شد. زیمرمن آن را میزان تلاشفعالانه که افراد به طور فراشناختی، انگیزشی و رفتاری در فعالیت های یادگیری از خود نشان میدهند، تعریف می کند. درحقیقت، منظور از خودتنظیمی، این است که دانشآموزان مهارتهایی برای طراحی، کنترل و هدایت فرآیند یادگیری خود داشته، تمایل دارند یاد بگیرند، کل فرایند یادگیری را ارزیابی کنند و به آن بیندیشند. هدف این پژوهش بررسی اثربخشی یادگیری خود تنظیمی و نقش آن در فرایند پیشرفت میباشد نظریه خود تنظیمی یادگیری به این نکته توجه میکند که چگونه دانش آموزان شخصافرایند یادگیری خویش را فعال می کنند، تغییر میدهند و با حفظ می کنند. بنابراین یادگیریخودتنظیمی برای تبیین تلاش های دانش آموزان در ادارهی مستقل و نیز بهینه ساز تجارب یادگیری خودآنها در کلاس به کار می رود.

کلمات کلیدی:

خود تنظیمی، یادگیری خود تنظیمی، پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/734306>

